

Zmíněné opatření předsedy zšr-y není tedy kryto §em 9 zák. č. 189/19, což stížnost právem vytýká; poněvadž pak nař. rozhodnutí ani netvrdí a nss neshledal, že by sporné opatření bylo lze opřít o jiný předpis zákonný, bylo nař. rozhodnutí pro nesprávné právní posouzení věci zrušit podle § 7 zák. o ss, aniž bylo třeba zabývat se ostatním obsahem stížnosti.

Č. 6875.

Školství: K otázce, jaké národnosti s hlediska § 20 mor. zák. č. 4 z. z. z r. 1906 jsou děti, pocházející ze smíšeného manželství, jejichž otec zemřel.

(Nález ze dne 12. listopadu 1927 č. 23.415.)

V ě c: Antonín C. v Brně a městský školní výbor pro školy německé v Brně (vrch. mag. rada Dr. Fel. Lupprich) proti ministerstvu školství a národní osvěty o vyloučení dětí z německé školy.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: K reklamaci měst. škol. výboru v Brně vyloučila mor. zšr Františka, Hedviku a Olgu C-ovy podle § 20 zák. č. 4 z. z. mor. z r. 1906 z návštěvy něm. škol v Brně, poněvadž konaným šetřením bylo zjištěno, že uvedené děti jsou české národnosti, jazyk český ovládající a v něm byly vychovány. Matka dětí dle vlastního doznání pochází z českých rodičů, jazyk německý málo ovládá, děti vychovává a vychovávala mateřským jazykem českým. Otec dětí, jenž před více jak 4 roky zemřel, byl sice německé národnosti, nicméně i za jeho života byly děti matkou v jazyku českém vychovávány, takže v tomto případě dlužno jejich národnost posuzovati dle národnosti jejich matky.

Z rozhodnutí toho podali odvolání jednak poručník dětí Antonín C., jednak měst. škol. výbor pro školy něm. v Brně; oběma odvoláním nevyhovělo min. škol. nař. rozhodnutím z důvodů výnosu zšr-y, poněvadž námitky odvolání nejsou toho rázu, aby přivodily změnu tohoto výnosu.

Stížnosti podané do tohoto rozhodnutí shledal nss důvodnými.

Rozhodnutí zšr-y (jehož důvody byly nař. rozhodnutím recipovány) samo uvádí, že zemřelý otec dětí byl německé národnosti. Je-li tomu tak, pak ovšem děti jeho podle konstantní judikatury nss-u byly za života otce svého také něm. národnosti, leč by bylo ze zvláštních okolností, na př. z toho, že otec by vůbec neměl vlivu na výchovu jejich, zřejmo, že rozhodují o národnosti jejich okolnosti jiné. Že by takové zvláštní okolnosti za života otcova tu byly bývaly, nař. rozhodnutí ani netvrdí, naopak jde ze správních spisů, že otec měl vliv na výchovu svých dětí, narozených roku 1913, resp. 1914 a 1916 a že je také do něm. školy, resp. školky posílal. Ve smyslu konstantní judikatury nss-u nutno tedy děti v době úmrtí jejich otce pokládati za příslušníky národnosti německé.

Zbývalo by tedy již jenom zkoumati, zda děti národnost svoji od smrti otcovy změnily. V tom směru vycházejí úřady z toho, že děti byly již za života otcova českou svojí matkou vychovávány v jazyku českém.

Úřady tedy ani samy netvrdí, že by od úmrtí otcova byly nastaly takové okolnosti, které by byly s to přivoditi změnu něm. národnosti dětí jimi po otci získané. Pouhou okolnost pak, že matka Češka již za života otce-Němce děti vychovávala v jazyce českém, nelze shledati ani za okolnost svědčící pro odklon národnosti dětí od národnosti otcovy za života jeho ani za důvod pro změnu národnosti jejich po jeho smrti, poněvadž jednak okolnost tato je v rodinách národnostně smíšených samozřejmá, takže by pak zásada, že rozhoduje národnost otce, vůbec byla bez významu, jednak ve způsobu výchovy dětí ani po smrti otcově změna nenastala, když přec i česká matka je nadále posílala do škol německých, když jejich poručník i starší bratr jsou podle tvrzení rekursů, žal. úřadem nepopřené, národnosti německé a když nad to podle — žal. úřadem nevyvráceného — protokolárního tvrzení poručníkovy, otec dětí před svou smrtí projevil přání, aby děti i po smrti jeho byly vychovávány německy.

Výsledek správního řízení tedy neposkytuje podkladu pro závěr o případné změně národnosti dětí po smrti otcově. Nutno tudíž děti ty i nyní považovati za příslušníky národnosti německé a je proto nař. rozhodnutí, prikazující je přes to do školy české, v rozporu se zákonem (§ 20 zák. ze 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. ex 1906).

Č. 6876.

Školství. — Veřejní zaměstnanci. — Administrativní řízení: I. * Okr. škol. inspektor, ustanovený pro dva okresy školní s úředním sídlem v jednom z těchto okresů, má nárok na náhradu cestného a stravného za úřední cesty, konané do sídla druhého okr. škol. výboru za účelem účasti při schůzích okr. škol. výboru, a to podle obdoby předpisů platných pro státní zaměstnance (Slezsko). — II. Není zmatečné, rozhodne-li min. škol. jako prvá a jediná stolice správní o žádosti okr. škol. inspektora za náhradu cestného a stravného za cesty konané do sídla okr. škol. výboru za účelem účasti na schůzích jeho.

(Nález ze dne 12. listopadu 1927 č. 23.416.).

Věc: Richard D. v D. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o cestovné a stravné.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-1 byl jako profesor něm. učitelského ústavu v Č. výnosem min. škol. z 10. srpna 1921 ustanoven okr. škol. inspektorem pro něm. školy školních okresů B. a O. s úředním sídlem v O.; zároveň byl službou přidělen nově zřízené občanské škole v M., školní okres F. jako odborný učitel, byla mu v této vlastnosti udělena dovolená a bylo mu sděleno, že ode dne nastoupení služby mu bude poukázán cestovní a dietní paušál ročních 1750 Kč pro okres O. a 750 Kč pro okres B.

Výnosem min. škol. z 25. července 1922 byly paušály ty od 1. července 1922 stanoveny základní částkou 1.300 Kč, resp. 700 Kč se 150%ním zvýšením, tedy částkou 3.250 Kč a 1.750 Kč ročně.